

ข้อมูลสังเขป เรื่องย่อ และบทวิเคราะห์ภาพรวมของครู
จากเรื่องย่อภาพยนตร์ที่ทำการศึกษา

การศึกษาภาพลักษณ์ของครูไทยผ่านสื่อภาพยนตร์ที่คัดสรรนี้ ได้ศึกษาภาพของครู
จากภาพยนตร์จำนวนทั้งสิ้น 5 เรื่องดังนี้

1. แบบว่าโลกนี้มีน้ำเต้าหู้กับครูระเบียบ
2. น้ำเต้าหู้และครูระเบียบ 2
3. ครูไหวใจร้าย
4. ม.6/2 ห้องครูวารี
5. อนึ่ง คิดถึงพ่อสังเขป รุ่น 2

1. ภาพยนตร์เรื่อง “แบบว่าโลกนี้มีน้ำเต้าหู้กับครูระเบียบ”

1.1 ข้อมูลสังเขปภาพยนตร์เรื่อง “แบบว่าโลกนี้มีน้ำเต้าหู้กับครูระเบียบ”

ภาพยนตร์เรื่อง “แบบว่าโลกนี้มีน้ำเต้าหู้กับครูระเบียบ” เป็นผลงานการกำกับ
การแสดงของ พงศ์แก้ว สงวนไทย และชัชวาลย์ คล่องช้าง ผู้เขียนบทภาพยนตร์คือ
สุทธิชัย บุญยะกาญจน์ ผู้อำนวยการสร้างคือ สมศักดิ์ เศรษฐินประเสริฐ นำแสดงโดย
ศราราม เทพพิทักษ์, สุวนันท์ คงยิ่ง, ดวงตา ดุงคมณี และผศ.ชวณะ ภวากานนท์

1.2 เรื่องย่อภาพยนตร์เรื่อง “แบบว่าโลกนี้มีน้ำเต้าหู้กับครูระเบียบ”

สาตีเป็นเด็กสาวที่เพิ่งย้ายเข้ามาอยู่ในกรุงเทพฯ พร้อมกับครอบครัว และได้เข้าศึกษา
ต่อในโรงเรียนที่ครูระเบียบสอนอยู่ สาตีได้พบว่าครูระเบียบเป็นครูที่มีความเข้มงวดกวดขันกับ
นักเรียนในเรื่องระเบียบวินัยเป็นอย่างมาก ครูระเบียบได้ตั้งกฎข้อบังคับไว้ให้นักเรียนยึดถือ
ปฏิบัติ ถ้านักเรียนคนใดละเมิดกฎข้อบังคับนั้น ก็จะถูกครูระเบียบลงโทษอย่างรุนแรงและจับ
พด้นทันที บรรดานักเรียนต่างพากันเกรงกลัวครูระเบียบเป็นอย่างมากจนไม่กล้าแม้แต่จะเอ่ย
ถึงชื่อครูระเบียบ เพราะเมื่อมีการเอ่ยถึงชื่อครูระเบียบขึ้นมาแล้ว ครูระเบียบก็จะปรากฏตัว ณ
ที่นั้นทุกครั้งไป และไม่ใช่นักเรียนคนใดก็ตามที่ได้กระทำความผิด แม้ว่าจะเป็นการกระทำความ
ผิดที่ผู้กระทำคิดว่ามิคหิตหรือรอดพ้นสายตาของครูระเบียบแล้วก็ตาม ครูระเบียบก็จะสามารถ
ทราบและติดตามลงโทษได้ทุกครั้งที่ไป

เมื่อประธานนักเรียนขออนุญาตตั้งทีมวอลเลย์บอลหญิงเพื่อฝึกซ้อมและส่งเข้าแข่งขัน
ชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ครูระเบียบรู้สึกไม่เห็นด้วยนัก แต่ก็ได้พิจารณาเห็นว่าการตั้งทีม
วอลเลย์บอลหญิงจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อนักเรียนมากกว่าที่จะเกิดโทษ จึงได้อนุญาตไป จน

เมื่อครูระเบียบนำเรื่องการจัดตั้งทีมวอลเลย์บอลหญิงเข้าที่ประชุมครู เพื่อขอให้พิจารณาจัดสรรงบประมาณให้กับทีม ผู้อำนวยการโรงเรียนซึ่งมีโลกทัศน์ที่แคบ เห็นแก่ประโยชน์ทางธุรกิจของโรงเรียนมากกว่าจะเห็นแก่ประโยชน์ที่จะเกิดกับนักเรียน ไม่เห็นชอบด้วยกับการตั้งทีม และสั่งให้ครูระเบียบไปดำเนินการล้มทีมเสีย แต่ครูระเบียบเห็นตรงกันข้ามกับผู้อำนวยการ จึงยังคงปล่อยให้ทีมวอลเลย์บอลยังคงอยู่ต่อไป และให้กำลังใจนักกีฬาให้ตั้งใจฝึกซ้อมเพื่อเอาชัยชนะให้จงได้ เหตุการณ์ผ่านไปจนกระทั่งทีมวอลเลย์บอลหญิงได้เข้าไปถึงรอบก่อนชิงชนะเลิศ ผู้อำนวยการจึงได้ทราบว่าครูระเบียบฝ่าฝืนคำสั่งของตนเรื่องการล้มทีมวอลเลย์บอล จึงไปตำหนิครูระเบียบ และให้โอกาสครูระเบียบไปดำเนินการล้มทีมอีกครั้ง แต่ครูระเบียบก็ยังยืนยันว่าการอนุญาตให้นักเรียนตั้งทีมวอลเลย์บอลหญิงนั้นเป็นความคิดที่ถูกต้องแล้ว เมื่อเกิดความขัดแย้งกันอย่างรุนแรง ผู้อำนวยการจึงไล่ครูระเบียบออกจากโรงเรียน และไปล้มทีมวอลเลย์บอลหญิงด้วยตัวเอง แต่นักกีฬาต่างก็พากันคือแฟง ยืนยันที่จะเข้าแข่งขันรอบชิงชนะเลิศให้ได้

ในวันแข่งขันรอบชิงชนะเลิศ ครูระเบียบซึ่งพ้นสภาพการเป็นครูที่โรงเรียนไปแล้ว ก็มาชมการแข่งขันอยู่ที่มุมหนึ่งของสนาม นักเรียนที่มาเป็นกองเชียร์เห็นครูระเบียบมาเชียร์ด้วย ก็บอกพวกนักกีฬา นักกีฬาซึ่งขณะนั้นกำลังทำคะแนนตามทีมคู่แข่งอยู่ เมื่อได้ทราบว่าครูระเบียบมาชมการแข่งขันด้วย ก็เกิดกำลังใจ ฮึดสู้ และในที่สุดก็ได้ชัยชนะ ครูระเบียบเห็นชัยชนะของลูกศิษย์แล้วก็ยิ้มด้วยความปลาบปลื้มใจ และเดินจากไป บรรดาลูกศิษย์ทั้งหลายก็พากันวิ่งตามไปเรียกครูระเบียบ ครูระเบียบบอกนักเรียนทุกคนว่าตนเองนั้นไม่ได้เป็นครูอีกต่อไปแล้ว และจะไม่ได้อยู่ว่ากล่าวตักเตือนให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในเส้นทางที่ควรเพื่อจะได้ประสบความสำเร็จอีกต่อไปด้วย จึงได้แต่หวังว่านักเรียนทุกคนจะสามารถทำได้ด้วยตนเอง นักเรียนทุกคนเกิดความเศร้าใจ หม่นหมองที่ครูระเบียบจะต้องจากไป ผู้อำนวยการเดินเข้ามาบอกครูระเบียบว่าให้ครูระเบียบกลับเข้าทำงานเป็นครูที่โรงเรียนต่อไปตามเดิม นักเรียนต่างพากันส่งเสียงร้องด้วยความดีใจ ครูระเบียบบอกให้นักเรียนทุกคนเงียบ และสอนว่าเป็นนักเรียนที่ดีต้องมีระเบียบวินัยตลอดเวลา แล้วก็หยิบขอลูกออกจากกระเป๋าทำท่าจะขว้างใส่นักเรียน นักเรียนหวงแค้นวิ่งหนีกันไปคนละทิศละทาง แต่เป็นการวิ่งหนีทั้งๆ ที่ใบหน้าทุกคนต่างก็มีรอยยิ้มด้วยความสุข เพราะครั้งนี้เป็นความเข้าใจอันดีที่มีต่อกันระหว่างครูกับลูกศิษย์นั่นเอง

2. ภาพยนตร์เรื่อง “น้ำเต้าหู้และครูระเบียบ 2”

2.1 ข้อมูลสังเขปภาพยนตร์เรื่อง “น้ำเต้าหู้และครูระเบียบ 2”

ภาพยนตร์เรื่อง “น้ำเต้าหู้และครูระเบียบ 2” เป็นผลงานการกำกับและการแสดงของ ชัชวาลย์ คล่องช้าง ผู้เขียนบทภาพยนตร์คือ จารึก รอดรัมย์ ผู้อำนวยการสร้างคือ สมศักดิ์ เตชะวัจนประเสริฐ นำแสดงโดย ชีระศักดิ์ พันธุจริยา, ราโมนา ซาโนวารี และ ดวงตา คงคมณี

2.2 เรื่องย่อภาพยนตร์เรื่อง “น้ำเต้าหู้และกระบี่เบียบ 2”

ที่โรงเรียนของกระบี่เบียบมีนักเรียนหญิง 2 กลุ่มที่มีความเป็นปฏิปักษ์กัน กลุ่มหนึ่งมีโมเป็นหัวหน้า เรียกว่า แก๊งน้ำเต้าหู้ อีกกลุ่มมีแคท ซึ่งเป็นหลานผู้อำนวยการเป็นหัวหน้า ได้ก่อวิวาทกันหลายต่อหลายครั้ง นอกจากนี้ก็ยังมีนักเรียนที่ชอบละเมิดกฎข้อบังคับในรูปแบบต่างๆ กันอีกมากมาย เป็นเหตุให้กระบี่เบียบต้องอบรมสั่งสอนและลงโทษ

กระบี่เบียบเชิญครูไปยาด ซึ่งเป็นครูใหม่เข้าพบ และมอบหมายงานให้ทำ บังเอิญครูเบียบทำแฟ้มตกจากโต๊ะจึงรีบลงไปเก็บ ซึ่งก็เป็นการบังเอิญที่ครูไปยาดก็รีบลงไปเก็บพร้อมๆ กัน มือของครูทั้งสองคนก็ไปถูกกันเข้าโดยไม่ได้ตั้งใจ ครูเบียบเกิดความรู้สึกถูกตาต้องใจครูไปยาด และกระบี่เบียบก็คิดว่าครูไปยาดก็คงจะรู้สึกเช่นเดียวกันกับตน

ในช่วงนั้นแก๊งค้ายาบ้าได้ส่งสายสืบมาคุลาตเลาว่าจะนำยาบ้าเข้ามาขายในโรงเรียนของกระบี่เบียบได้อย่างไร สายสืบได้กดดับไปรายงานหัวหน้าแก๊งว่า อุปสรรคสำคัญในการค้ายาบ้าในโรงเรียนก็คือกระบี่เบียบ

กระบี่เบียบได้รับช่อดอกกลีบลีลาวดีขนาดใหญ่จากผู้ไม่ประสงค์จะออกนาม ครูเบียบเข้าใจไปว่าคนที่ส่งช่อดอกไม้มาให้นั้น คือครูไปยาด กอปรกับครูไปยาดเองก็มีท่าทางเคอะเขินเมื่อจะพูดอะไรบางอย่างกับกระบี่เบียบ จากนั้นกระบี่เบียบก็ได้รับช่อดอกไม้เป็นระยะโดยตลอด

โก้ นักเรียนช่างกลซึ่งเป็นเพื่อนของจก นักเรียนห้องเดียวกับโม ได้พบกับโมโดยบังเอิญและเกิดถูกใจขึ้นมา จึงได้ตามจับ จนกระทั่งวันหนึ่งเกิดมีเรื่องกับชาติชาย แฟนของแคท ซึ่งก็ตามจับโมอยู่ด้วย ครูเบียบต้องไปยุติเรื่องวิวาทชกต่อยระหว่างชาติชายกับโก้

เรื่องช่อดอกไม้กับครูไปยาดนั้น ในที่สุดความจริงก็เปิดเผยออกมาว่า ครูไปยาดไม่ได้มีใจชอบกระบี่เบียบฉันฐีสาว แต่เพราะครูไปยาดมีความสุภาพและความเกรงใจเป็นนิสัย จึงทำให้พูดจาอ้อมอ้อมกับกระบี่เบียบจนเกิดความเข้าใจผิด จุดประสงค์ที่ครูไปยาดต้องการจะบอกกับกระบี่เบียบก็คือ ครูไปยาดต้องการขอให้กระบี่เบียบเป็นเจ้าภาพฝ่ายชายในงานมงคลสมรสของครูไปยาดกับแฟนสาว ครูเบียบจึงเกิดอาการอหังกรขึ้นมา และในขณะที่ไปยืนทำใจอยู่ที่สะพานแห่งหนึ่ง ครูเบียบก็ได้พบกับเพื่อนเก่าชื่อ ตู ซึ่งเคยมีความพึงพอใจกันมาแต่ในอดีต ตูมาพบกระบี่เบียบพร้อมด้วยช่อดอกกลีบลีลาวดีขนาดใหญ่ ทำให้กระบี่เบียบได้ทราบว่าแท้ที่จริงแล้วคนที่ส่งช่อดอกไม้มาให้กระบี่เบียบบ่อยๆ นั้นก็คือ ตู นั่นเอง ตูรักในใจของกระบี่เบียบที่เพิ่งเหี่ยวเฉาไปเพราะครูไปยาด ก็เริ่มเบ่งบานอีกครั้ง เพราะเพื่อนเก่าที่ชื่อตู นี้เอง

นักเรียนบางคนในโรงเรียนของกระบี่เบียบเริ่มแสดงอาการประหลาดคล้ายคนเสพยาบ้า ครูเบียบประชุมครูขอให้ช่วยกันสอดส่องดูแลนักเรียนให้ดี และอบรมตักเตือนนักเรียนให้

ระมัดระวังเรื่องยาบ้าให้มาก ชายติชายหาทางแก้แค้นโก้ โดยแกล้งปลอมเสียงโทรศัพท์ไปบอก ครูระเบียบว่าคนที่นำยาบ้าเข้ามาขายในโรงเรียนของครูระเบียบก็คือ โก้ ครูระเบียบหลงเชื่อ ประกอบกับที่ได้เห็นภาพที่โก้ถือจักรยานไปชนคนขายยาบ้าจนกระเป๋าดกและเปิดออกจนยากระจายเต็มถนน ครูระเบียบเห็นโก้ช่วยเก็บยาด้วย จึงประกาศให้นักเรียนทั้งโรงเรียนทราบว่า โก้เป็นคนขายยาบ้า

โก้พยายามที่จะพิสูจน์ตัวเองว่าไม่ได้เป็นคนขายยาบ้าอย่างที่ครูระเบียบกล่าวหา จึงพากันไปสืบความจริงที่ทำการของแก๊งค์ยาบ้า ก็ได้พบนักเรียนชายเพื่อนร่วมห้องของจกสองคนที่ถูกสายสืบค้ายาบ้าหลอกเอาเป็นพวก กำลังขอเลิกทำงานกับแก๊งค์โดยอ้างว่าครูระเบียบจับตามองอยู่ โก้กับจกเกิดพลาดท่าเสียที่ถูกแก๊งค์ยาบ้าจับตัวได้ หัวหน้าแก๊งค์กำลังจะเอาบุหรี่จี้ที่หน้าของโก้ พอดียามรายงานว่าครูระเบียบซึ่งมีนัดรับประทานอาหารค่ำกับตุในคืนนั้นเดินทางมาถึงแล้ว หัวหน้าแก๊งค์จึงผละจากโก้กับจกไป โก้กับจกตกใจมากกว่าครูระเบียบมาเกี่ยวอะไรด้วย โก้กับจกสามารถเล็ดรอดหนีออกไปจากที่ที่ถูกจับได้ รีบไปหาครูระเบียบ และบอกความจริงกับครูระเบียบว่า ตุเป็นหัวหน้าแก๊งค์ยาบ้า พอดีลูกน้องตุมาถึง เมื่อรู้ว่าความลับแตก ตุจึงจับตัวครูระเบียบไว้ โก้กับจกต่อผู้ร้ายจนสามารถหนีเอาตัวรอดได้ แล้วรีบแจ้งข่าวไปยังกลุ่มของโม และชาติชายกับแคท ทุกคนรีบมาช่วยครูระเบียบ เกิดการต่อสู้กันอย่างดุเดือด กลุ่มของโมสามารถช่วยครูระเบียบจากการถูกจับใส่กุญแจมือ ครูระเบียบตามตุไปหวังจะแก้แค้น แต่พบว่าแคทถูกตุจับเป็นตัวประกัน ครูระเบียบจึงขวางก้อนอิฐใส่ตุจนล้มไป ในที่สุดทุกคนก็ปลอดภัย กลุ่มของโมกับแคทที่ซัดแย้งไม่ลงรอยกันก็กลับเป็นมิตรกันได้ ส่วนชาติชายกับโก้ก็จับมือกัน นักเรียนของครูระเบียบประสบความสำเร็จในการศึกษา กลุ่มของโมตกลงใจว่าจะศึกษาต่อทางวิชาชีพ เพราะตั้งใจว่าเมื่อเรียนจบแล้วจะประกอบอาชีพเป็นครู และจะพยายามเป็นครูที่ดีเหมือนครูระเบียบให้ได้

3. ภาพยนตร์เรื่อง “ครูไหวใจร้าย”

3.1 ข้อมูลสังเขปภาพยนตร์เรื่อง “ครูไหวใจร้าย”

ภาพยนตร์เรื่อง “ครูไหวใจร้าย” สร้างจากบทประพันธ์ของ ผกาวัต อุคตโมทย์ ผู้กำกับการแสดงคือ สักกะ จารุจินดา ผู้เขียนบทภาพยนตร์คือ “พัชนี” ผู้อำนวยการสร้างคือ เจริญ เอี่ยมพึงพร นำแสดงโดย จินตนา สุขพัฒน์ และสันติสุข พรหมศิริ

3.2 เรื่องย่อภาพยนตร์เรื่อง “ครูไหวใจร้าย”

ภาพยนตร์เรื่อง “ครูไหวใจร้าย” สร้างจากหนังสือเรื่อง “ครูไหวใจร้าย” ซึ่งเป็นบทประพันธ์ของ ผกาวัต อุคตโมทย์ เริ่มเรื่องตั้งแต่ตอนที่ครูไสวเดินทางมายังอำเภอสะเมิงเพื่อมารายงานตัวเป็นครูที่โรงเรียนสะเมิงพิทยาคม ได้พบกับครูอ่วมซึ่งควบคุมกับฝึกซ้อมวงโยชวาทิศของนักเรียนอยู่ ได้พบกับท่านนายกเทศมนตรีซึ่งเอื้อเฟื้อเรื่องที่อยู่อาศัยให้ และได้พบกับครูใหญ่ที่มีท่าทางกรุ่มกริมเจ้าชู้ ครูไสวหรือที่ทุกคนในอำเภอสะเมิงเรียกว่า “ครูไหว”

ได้รับการต้อนรับจากทุกคนอย่างอบอุ่น ครูไหวได้เริ่มงานการสอนอย่างทุ่มเทเต็มที่ และมีความเคร่งครัดในการเป็นครูอย่างมาก มีวิธีการสอนที่เข้มงวด และมีวิธีการลงโทษที่โหดและรุนแรง เพราะครูไหวมีความคาดหวังสูงมากว่าจะต้องสอนให้นักเรียนเป็นคนที่มีความรู้คู่ความดี และประสบความสำเร็จให้จงได้

ที่อำเภอสะเมิง ครูไหวได้พบกับนายแพทย์กำแหง นายแพทย์ประจำโรงพยาบาลสะเมิงซึ่งเป็นเพื่อนเก่า การได้พบกับเพื่อนเก่านี้ นายแพทย์กำแหงได้พยายามแสดงความรู้สึกในใจต่อครูไหว ว่ามีใจให้ฉันชายหนุ่มหญิงสาว แต่ครูไหวเคร่งครัดในความเป็นครูมากเกินไป จนในที่สุดนายแพทย์กำแหงจึงต้องยอมแพ้ และยินยอมที่จะรับไว้แต่ความเป็นเพื่อนจากครูไหวเท่านั้น และในที่สุดเขาก็จากไปศึกษาต่อต่างประเทศ โดยมีสัญญาว่าจะเขียนจดหมายติดต่อกันสม่ำเสมอ

35 ปี ผ่านไป ครูไหวอยู่ในวัยชรา แต่ก็ยังคงปฏิบัติหน้าที่การสอนอยู่เหมือนเดิม กล่าวคือยังคงมีวิธีการสอนที่เคร่งครัด และมีวิธีการลงโทษที่ยังคงความโหดและรุนแรงอยู่ไม่เปลี่ยนแปลง ศิษย์เก่ารุ่นแรกของครูไหว เด็บโตเป็นผู้ใหญ่ บางคนก็มีครอบครัวและส่งลูกให้มาเรียนหนังสือกับครูไหวเหมือนที่ครั้งหนึ่งพวกเขาที่เคยมาเรียนหนังสือกับครูไหวมาแล้ว แต่หลายๆคนพากันแสดงความไม่พอใจที่ครูไหวลงโทษลูกหลานของตัวเองอย่างโหดและรุนแรง ตั้งใจจะส่งตัวแทนไปเจรจาขอให้ครูไหวเลิกทารุณกับนักเรียน แต่ตัวแทนนั้นก็ไม่กล้าที่จะเจรจากับครูไหว เพราะตัวแทนนั้นก็เคยเป็นนักเรียนของครูไหวมาก่อน จึงเกิดความเกรงกลัว ไม่กล้าที่จะพูดในสิ่งที่ตั้งใจไว้

วันหนึ่ง ครูไหวเริ่มรู้สึกตัวว่ามีอาการปวดหลัง แต่ก็ยังคงฝืนสังขารสอนหนังสือต่อไปตามปกติ จนกระทั่งวันหนึ่ง ครูไหวรู้สึกตัวว่าอาการปวดหลังนั้นรุนแรงมากขึ้นจนไม่อาจจะทนได้ จึงสั่งให้สมชายลูกของจำช่วงซึ่งเป็นศิษย์เก่าของครูไหว กลับบ้านไปบอกจำช่วงให้ช่วยไปเชิญแพทย์ประจำตัวคือ ชุนรักษาสรรพโรค มาดูอาการของครูไหวที่โรงเรียน สมชายวิ่งไปบอกพ่อจำช่วงซึ่งกำลังนั่งคุยอยู่กับนายแพทย์อารี ศิษย์เก่าอีกคนหนึ่งของครูไหว ได้ทราบเรื่องจากสมชาย ก็รับมาดูอาการของครูไหวที่โรงเรียนทันที คอนแรกครูไหวไม่ยอมให้นายแพทย์อารีรักษา เพราะยึดติดกับว่าตนเองไม่เคยรักษากับแพทย์คนอื่นนอกจากชุนรักษาสรรพโรค แต่เมื่อนายแพทย์อารีบอกว่า ชุนรักษาสรรพโรคล้มป่วยและเพิ่งเดินทางเข้ากรุงเทพฯ เพื่อรักษาตัว ครูไหวก็ยินยอมให้นายแพทย์อารีดูอาการให้ นายแพทย์อารีวินิจฉัยโรคขั้นต้นก็เห็นว่าอาการของครูไหวเป็นอาการที่น่าเป็นห่วงมาก จึงตัดสินใจบังคับพาครูไหวไปโรงพยาบาล

ข่าวการเจ็บป่วยของครูไหวได้แพร่สะพัดไปทั่วทั้งอำเภอ ชาวสะเมิงทุกคนไม่เว้นแม้แต่พระภิกษุสงฆ์ต่างก็พากันปรวิศุกในอาการป่วยของครูไหว พวกที่เคยแสดงความไม่พอใจที่ครูไหวใจร้ายกับนักเรียน ก็พากันเป็นห่วงเป็นใยครูไหว เหมือนกับว่าได้ลืมเรื่องที่เคยไม่พอใจ

ครูไหวเสียสนิท

อาการป่วยของครูไหวรุนแรงมาก มีอาการไข้ขึ้นสูงจนทำให้ผื่นร้าย ในความฝัน ครูไหวแต่งชุดผู้กำกับลูกเสือ นั่งอยู่บนเฮลิคอปเตอร์จะไปสอนหนังสือ ปรากฏว่าเครื่องเกิดขัดข้อง จำเป็นต้องสละเครื่อง ครูไหวจึงต้องโดดร่มลงมา และร่วมเกิดไปติดอยู่ที่คาบไม้ เทพารักษ์ร้องถามครูไหวว่าเป็นใคร ครูไหวตอบว่าเป็นครู ขึ้นเฮลิคอปเตอร์จะไปสอนหนังสือ แต่เฮลิคอปเตอร์ขัดข้องจึงต้องโดดร่มลงมา เมื่อครูไหวตื่นจากฝันร้ายก็พบว่านายแพทย์กำหนงนั่งอยู่ข้างเตียง นายแพทย์กำหนงบอกกับครูไหวว่าจะพาครูไหวไปรักษาตัวต่อที่โรงพยาบาลในเมือง

ในช่วงเวลาที่ครูไหวจากไปเข้ารับการรักษาตัวที่โรงพยาบาลในเมือง ทุกคนที่อำเภอสะเมิงยังมีความปรวิติคในอาการของครูไหวอย่างมาก หลายๆ คนตัดสินใจทำในสิ่งที่ตนคิดว่าทำได้ยากเพื่อให้ครูไหวหายป่วย เช่นนักเรียนที่มีนิสัยชอบขโมยเงินเพื่อนและแอบกินขนมในห้องเรียนก็ถึงกับสาบานต่อเทวดาฟ้าดินว่าถ้าครูไหวหายป่วย ตนจะเลิกขโมยเงินเพื่อนและจะเลิกกินขนมในห้องเรียน ศิษย์เก่าของครูไหวที่มีเชื้อสายจีนก็ถึงกับบนบานว่าถ้าครูไหวหายป่วยก็จะจ้างจิวมาเล่นถวายที่ศาลเจ้า และก็จะกินเจ แม้แต่ศิษย์เก่าของครูไหวที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นโจรร้ายก็ตัดสินใจว่าจะมอบตัวเพื่อสู้คดี เพื่อให้ครูไหวได้ทราบว่าเขาไม่ได้เป็นโจรร้ายอย่างที่ถูกกล่าวหา เมื่อครูไหวได้ทราบก็คงจะสบายใจ และหายจากป่วยได้

ในที่สุดครูไหวก็หายป่วย และเดินทางกลับมายังอำเภอสะเมิง ผู้คนที่ทราบข่าวต่างพากันมารอต้อนรับครูไหวกันเป็นจำนวนมาก เมื่อครูไหวเดินทางมาถึง ก็พบกับการต้อนรับที่ยิ่งใหญ่ราวกับว่าครูไหวเป็นบุคคลสำคัญระดับชาติ นักเรียนเล็กๆ พากันส่งเสียงร้องเรียกครูไหว ทุกคนนำดอกไม้มามอบให้ครูไหว เพื่อเป็นกำลังใจ เพื่อเป็นการต้อนรับ เพื่อเป็นการแสดงความยินดีที่ครูไหวหายป่วย และที่สำคัญ ดอกไม้เหล่านั้นเป็นเสมือนเครื่องยืนยันถึงความเคารพและความเข้าใจในเจตนาดีของครูคนหนึ่งที่ปรารถนาจะได้เห็นศิษย์ของตนประสบความสำเร็จในการศึกษา และเป็นคนดีของสังคมสืบต่อไป

4. ภาพยนตร์เรื่อง "ม.6/2 ห้องครูวาริ"

4.1 ข้อมูลสังเขปภาพยนตร์เรื่อง "ม.6/2 ห้องครูวาริ"

ภาพยนตร์เรื่อง "ม.6/2 ห้องครูวาริ" กำกับการแสดงโดย ณรงค์ จารุจินดา ผู้เขียนบทภาพยนตร์คือ ศิริภักดิ์ เฝามบุญเกิด ผู้อำนวยการสร้างคือ เจริญ เอี่ยมพึงพร นำแสดงโดย จินตรา สุขพัฒน์, ชวรม์ โทณะวนิก, ธัญญาเรศ รามณรงค์, สายธาร นิยมการณ์ และ ชไมพร สิทธิวรรณันท์

4.2 เรื่องย่อภาพยนตร์เรื่อง “ม.6/2 ห้องครูวารี”

ห้องม.6/2 เป็นห้องที่รวมนักเรียนที่มีปัญหาชีวิตที่แตกต่างกันไป แต่ทุกคนก็มีความรักความห่วงใยให้กันและกัน ให้กำลังใจซึ่งกันและกันเป็นอย่างดี โดยมีอาจารย์ปรานี อาจารย์ประจำชั้นซึ่งเป็นที่เคารพรักของนักเรียน คอยให้คำปรึกษาแนะนำ

นุช เป็นนักเรียนหญิงที่มีลักษณะห้าวคล้ายเด็กผู้ชาย มีปัญหาครอบครัวคือ พ่อกับแม่ของนุชแยกทางกัน โดยนุชอยู่กับแม่ และพี่สาวที่ชื่อน้ำ หรือวารีอยู่กับพ่อ นุชมีความฝังใจในอดีต ทำให้รู้สึกเกลียดพ่อและชิงชังพี่สาวเป็นที่สุด

ส่วนวินก็มีปัญหาเรื่องที่พ่อของเขาห้ามไม่ให้เขาเล่นดนตรีที่เขารักอีก โดยบังคับให้เขาดังใจเรียนเพียงอย่างเดียวเพื่อให้สอบเข้ามหาวิทยาลัยให้ได้ แต่เขาก็ยังรักและอยากจะทำดนตรีต่อไป จึงทำให้มีเรื่องขัดใจกับพ่อ

เมื่อเปิดภาคเรียนใหม่ ก็มีนิสิตชั้นปีที่ 4 จากคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยคนหนึ่งเดินทางมารายงานตัวเพื่อเป็นอาจารย์ฝึกสอนที่โรงเรียนซึ่งนุชเรียนอยู่ และได้มาเป็นอาจารย์สอนที่ห้องของนุชด้วย อาจารย์ฝึกสอนคนนั้นก็คือ อาจารย์วารี พี่สาวของนุชนั่นเอง เหตุการณ์นี้ทำให้นุชไม่พอใจอย่างมาก และรู้สึกอึดอัด ไม่มีความสุข และเมื่อนุชได้เห็นว่าอาจารย์ฝึกสอนคนนี้เป็นที่ชื่นชอบของบรรดาเพื่อนๆ ของนุชทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง วิน ซึ่งเป็นเพื่อนที่นุชรักมากที่สุด นุชก็ยิ่งไม่พอใจอาจารย์วารีมากยิ่งขึ้น

ปัญหาใหญ่เริ่มขึ้นเมื่อมีการแข่งขันดนตรีชิงถ้วยพระราชทาน เพื่อนๆ ของวินขอร้องให้วินไปช่วยเล่นดนตรีในการแข่งขันครั้งนี้ด้วย วินเองก็อยากเล่นอยู่แล้ว แต่ก็กลัวว่าจะเป็น การขัดคำสั่งของพ่อ จนเมื่อหาใครเล่นแทนวินไม่ได้จริงๆ วินก็เลยตกลงไปช่วย โดยตอนแรก ตั้งใจว่าจะไปช่วยเป็นการชั่วคราว แต่ในที่สุดก็ต้องตกบันไดพลอยโจน ต้องเล่นเป็นจริงจังไปตลอด แต่แล้ววันหนึ่งวินกับพ่อก็เกิดทะเลาะกันอย่างรุนแรง วินหนีออกจากบ้าน และหายตัวไปไม่ยอมมาสอบที่โรงเรียนด้วย นุชขอร้องให้อาจารย์วารีไปตามวินมาสอบ อาจารย์วารีจึงไปตามวิน เมื่อได้พบกับวิน อาจารย์วารีก็พูดให้วินได้คิด และในที่สุดวินก็ตัดสินใจจะกลับไปสอบ แต่เขาเคราะห์ร้ายถูกรถชนจนได้รับบาดเจ็บ ถูกพาส่งโรงพยาบาล ที่โรงพยาบาล นักเรียนทุกคนพากันปลอบใจอาจารย์วารีซึ่งโทษว่าเป็นความผิดของคนที่ไปดูแลวินให้ดี ทำให้วินถูกรถชนคงมีแต่นุชที่ใช้สายคาด่าหน้าอาจารย์วารีเต็มทีว่าการที่วินได้รับบาดเจ็บครั้งนี้เป็นความผิดของอาจารย์วารี

วันแข่งขันดนตรีชิงชนะเลิศมาถึง วงของวินต้องถอนตัวแม้ว่าจะเข้ารอบชิง เพราะเหตุว่าสมาชิกในวงคือวินได้รับบาดเจ็บไม่สามารถมาแข่งได้ แต่สมาชิกที่เหลือก็จะขึ้นเวทีเพื่อแสดงโชว์ เป็นการแสดงสปิริต วินกำลังพักรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลก็อดรันทนไม่ได้

ตะเกียกตะกายไปยังสถานที่แข่งขันจนได้ และได้ขึ้นแสดงดนตรีร่วมกับเพื่อนๆ โดยมีอาจารย์ วารีไปให้กำลังใจด้วย พ่อของวินตามมาถึงด้วยความไม่พอใจ เมื่อการแสดงดำเนินมาถึงตอนที่วินจะต้องลีดกีตาร์ ก็ปรากฏว่าอาการบาดเจ็บของวินกำเริบ วินเจ็บปวดมากจนแทบจะ บรรเลงต่อไปไม่ไหว เมื่อวินลุกขึ้นยืนได้อีกครั้ง ทุกคนก็ได้พบกับภาพที่ไม่คาดคิดมาก่อนว่า จะได้พบ นั่นคือภาพพ่อของวินขึ้นไปช่วยลีดกีตาร์ให้ ซึ่งโฆษกก็ได้ประกาศว่านั่นคือนักกีตาร์ เก่าที่ได้ฉายาว่า “กีตาร์ไฟ” เรื่องความไม่เข้าใจกันระหว่างวินกับพ่อก็จบลงด้วยดี โดยมี อาจารย์วารีมองดูด้วยความชื่นชม

5. ภาพยนตร์เรื่อง “อนึ่ง คิดถึงพ่อสังเขป รุ่น 2”

5.1 ข้อมูลสังเขปภาพยนตร์เรื่อง “อนึ่ง คิดถึงพ่อสังเขป รุ่น 2”

ภาพยนตร์เรื่อง “อนึ่ง คิดถึงพ่อสังเขป รุ่น 2” เป็นผลงานการกำกับ การแสดง, การเขียนบทภาพยนตร์ และการอำนวยการสร้างของ บัณฑิต ฤทธิ์ถกล นำแสดงโดย สันติสุข พรหมศิริ, ไชยภักดิ์ ปิ่นดอกไม้, ปิยะดา ชมพูนุช, ชาลี อินทวิจิตร และสุดา ชื่นบาน

5.2 เรื่องย่อภาพยนตร์เรื่อง “อนึ่ง คิดถึงพ่อสังเขป รุ่น 2”

นักเรียน 2 กลุ่มเป็นอริกันเพราะดนตรีเป็นเหตุ ท่านอธิการใช้วิธีการลงโทษด้วยการตี และแก้ปัญหาด้วยการใช้วิธีหนามยอกเอาหนามบ่ง คือนำนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนี้ให้มาเข้าเป็นนักดนตรีในวงโยธวาทิต เพื่อใช้ดนตรีเป็นเครื่องสมานรอยร้าวของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนั้น ภาวะ ในการดูแลนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มจึงตกอยู่กับอาจารย์สอนดนตรีที่ชื่อ มาสเตอร์เรวัตติ

การฝึกซ้อมดนตรีเพิ่งเริ่มดำเนินไปได้ไม่นาน ท่านอธิการก็แจ้งว่าวงโยธวาทิตของ โรงเรียนจะต้องออกแสดงจริงในระยะเวลาอันใกล้ และเป็นงานใหญ่ประจำปีของจังหวัดด้วย มาสเตอร์เรวัตติบอกว่าความสามารถของนักดนตรีในวงยังไม่พร้อมที่จะแสดงจริง ท่านอธิการใช้ วิธีกึ่งบังคับกึ่งขอร้อง โดยบอกให้มาสเตอร์เรวัตตินำนักดนตรีไปเข้าค่ายฝึกซ้อมอย่างหนักตอน ปิดภาคกลางปี เพื่อจะได้มีความพร้อมสำหรับการแสดง

เหตุการณ์ที่ค่ายฝึกซ้อม นอกจากมาสเตอร์เรวัตติจะต้องเผชิญกับปัญหาต่างๆ ที่ถือว่าเป็นปัญหาที่ควรจะต้องพบเจอตามปกติ อาทิเช่น ปัญหาเรื่องการบรรเลงดนตรี ปัญหาเรื่องการเดินแถว ปัญหาเรื่องครีมนิวยอร์กที่ไม่มีความมั่นใจในการควงและโยนคทา มาสเตอร์เรวัตติยังต้อง พบเจอกับปัญหาความไม่ลงรอยกันของนักเรียนที่เป็นคู่อริ และปัญหาเรื่องระเบียบวินัยของ นักเรียนอีกด้วย เนื่องจากที่บริเวณใกล้ๆ กับค่ายของมาสเตอร์เรวัตติ มีนักเรียนหญิงจากอีก โรงเรียนหนึ่งมาเข้าค่ายเพื่อซ้อมวงโยธวาทิตอยู่เหมือนกัน พวกนักเรียนชายของมาสเตอร์เรวัตติ จึงเกิดอาการผิดปกติ แสดงอาการเด่นอวดสาวจนการซ้อมไม่สามารถทำให้ดีได้ วันหนึ่ง นักเรียนชายกลุ่มหนึ่งเล่นเครื่องปิ่นเล็กอวดนักเรียนหญิงจนทำให้วงโยธวาทิตของนักเรียนหญิง ไม่สามารถซ้อมเดินแถวได้ มาสเตอร์เรวัตติสั่งลงโทษทุกคนที่ร่วมกันเล่นเครื่องปิ่นเล็ก โดยสั่ง

ลงโทษเจ้าของเครื่องบินเล็กเป็น 2 เท่า ทำให้พิบูลย์ศักดิ์ซึ่งเป็นเจ้าของเครื่องบินเล็กเกิดความไม่พอใจ เขารถจักรยานถีบลงเขาไป และเกิดอุบัติเหตุสวนทางกับรถบรรทุกในขณะที่เกิดพายุฝนตกหนัก พิบูลย์ศักดิ์หลบรถบรรทุกจนตกเขาไป มาสเตอร์เรวัตได้รับแจ้งจากนักเรียนในค่ายว่าพิบูลย์ศักดิ์หนีลงเขาไป ก็รีบไปขอความช่วยเหลือจากอาจารย์ลาวัณย์ ซึ่งเป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวงโยชวาทิศหญิง อาจารย์ลาวัณย์ให้มาสเตอร์เรวัตขี่มรดขั้บลงเขาไป โดยอาจารย์ลาวัณย์ก็ตามไปด้วย สักครู่เมื่อคนขี่รถบรรทุกมาแจ้งข่าวว่ามีนักเรียนตกเขา พวกเพื่อนๆ ของพิบูลย์ศักดิ์ก็วิ่งไปขอความช่วยเหลือจากอาจารย์เครือ ซึ่งเป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวงโยชวาทิศหญิงอีกคน อาจารย์เครือนั้นถึงแม้ว่าจะไม่ค่อยพอใจที่นักเรียนของมาสเตอร์เรวัตชอบมาแกล้งนักเรียนหญิงของคนจนไม่สามารถขอมวงได้ แต่เมื่อมีเหตุฉุกเฉินเดือดร้อนเช่นนี้ อาจารย์เครือก็รีบให้ความช่วยเหลือ โดยนำรถอีกคันออกตามจนกระทั่งได้มาพบมาสเตอร์เรวัตและอาจารย์ลาวัณย์ตรงที่เกิดเหตุ ได้ช่วยเหลือนำพิบูลย์ศักดิ์ส่งโรงพยาบาล

มาสเตอร์เรวัตเกิดความเหนื่อยหน่ายห่อหุ้มต่อเหตุการณ์ดังกล่าว เมื่อพิบูลย์ศักดิ์กลับมาจากโรงพยาบาล มาสเตอร์เรวัตบอกทุกคนว่าใครไม่อยากจะนั่งวงโยชวาทิศก็ลาออกและกลับบ้านไปได้ จะไม่เอาผิดแต่อย่างใด แต่ทุกคนก็ยืนยันว่าจะอยู่ข้อมต่อ ความบาดหมางระหว่างนักเรียน 2 กลุ่มกำลังทำท่าว่าจะประสานกันด้วยดี เพราะอุบัติเหตุของพิบูลย์ศักดิ์ การฝึกซ้อมดนตรีก็ทำท่าว่าจะไปได้ดี

จนกระทั่งวันออกแสดงเป็นครั้งแรกที่ศาลากลางจังหวัด พิโคโส้ที่เอราวัดใช้ประจำได้หายไป มาสเตอร์เรวัตสั่งให้เอราวัดเป่าเบาๆ คงวุฒิก็ใจลอยตีสนับคร่อมจังหวะ ธนาก็เดินสะดุด อินทிரาก็ควงคทาพลาด การแสดงครั้งแรกล่มไม่เป็นท่า ทุกคนเสียใจ แต่คนที่เสียใจที่สุดก็คือมาสเตอร์เรวัต เพราะได้เห็นนักดนตรีในวงทะเลาะกันอย่างรุนแรงด้วย รอยร้าวของนักเรียนคู่อริทั้ง 2 กลุ่มที่กำลังจะประสานกันได้ดี ก็มีอันแตกร้างขึ้นมาอีกครั้ง

มาสเตอร์เรวัตห่อใจอย่างมาก และตัดสินใจลาออกจากโรงเรียน เมื่อข่าวการลาออกของมาสเตอร์เรวัตเป็นที่รู้กันทั่วไป นักดนตรีทั้งหมดจึงหันมาพิจารณาถึงสาเหตุของการลาออกของมาสเตอร์เรวัต และก็พบว่า เป็นเพราะมาสเตอร์เรวัตเหนื่อยหน่ายที่เห็นนักดนตรีในวงทะเลาะวิวาทกัน ไม่เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน นักเรียนคู่อริทั้ง 2 กลุ่มจึงตกลงกันว่า จะร่วมมือร่วมใจกันสร้างวงโยชวาทิศขึ้นมาใหม่ และจะร่วมกันไปขอร้องมาสเตอร์เรวัตให้กลับมาช่วยทำวงด้วย

คงวุฒิไปสารภาพกับท่านอธิการว่า เขาเป็นคนขโมยพิโคโส้ที่เอราวัดเล่นเป็นประจำไป โดยขโมยไปให้น้อง เนื่องจากน้องของเขาอยากได้ และครอบครัวของเขาก็ไม่อยู่ในฐานะที่ร่ำรวยพอที่จะซื้อหาให้ได้ โทษของเขาจะต้องถูกไล่ออก แต่พอกับแม่ของคงวุฒิมาอ้อนวอนขอความกรุณา ท่านอธิการจึงยอมให้คงวุฒิเรียนต่อได้แต่ให้อ้ายห้องเรียน และห้ามไม่ให้คงวุฒิ

เข้าไปเกี่ยวข้องกับวงโยชวาทศอีก

นักดนตรีทุกคนพากันไปขอร้องมาสเตอร์เรวัตที่บ้าน ตอนแรกมาสเตอร์เรวัตปฏิเสธ แต่เมื่อถูกรบเร้าหนักเข้า และได้รับคำมั่นสัญญาจากทุกคนว่าจะร่วมมือร่วมใจ และจะตั้งใจฝึกซ้อมเต็มที่ มาสเตอร์เรวัตก็ยอมกลับเข้ามาทำวงโยชวาทศร่วมกับนักเรียนอีกครั้ง การกลับมาของมาสเตอร์เรวัตครั้งนี้ ทำให้นักดนตรีทุกคนต่างก็ตั้งใจฝึกซ้อมเป็นอย่างดี และในฐานะที่เป็นนักเรียนด้วย ทุกคนต่างก็ตั้งใจเล่าเรียนเป็นอย่างดีเช่นกัน มีแต่ครูวุฒิเท่านั้นที่ได้แต่เฝ้าดูเพื่อนๆ ฝึกซ้อมดนตรีกันด้วยความรู้สึกที่ยากจะอธิบาย

จนกระทั่งถึงวันออกแสดงอีกครั้งในงานวันคืนสู่เหย้า ท่านอธิการให้มาสเตอร์จวบมาถามมาสเตอร์เรวัตว่า วงโยชวาทศพร้อมที่จะแสดงหรือไม่ มาสเตอร์เรวัตตอบว่าพร้อม และเมื่อมาสเตอร์เรวัตเดินผ่านมาพบครูวุฒินั่งอยู่คนเดียวในห้องเรียน โดยมีไม้กลองคู่หนึ่งอยู่ในมือด้วย มาสเตอร์เรวัตก็สงขิมให้เป็นที่กำลังใจ เพราะเข้าใจครูวุฒิว่าการที่เขากระทำความผิดไปนั้น ไม่ได้เป็นการกระทำที่มาจากสันดานบาปหยาบช้ออะไร ที่ทำไปเพราะสงสารน้อง แต่มาสเตอร์เรวัตก็ช่วยอะไรไม่ได้มากไปกว่าให้กำลังใจแก่ลูกศิษย์ของตน

ในงานคืนสู่เหย้านั้น พ่อของเอราวัตซึ่งเป็นรัฐมนตรีและเป็นศิษย์เก่าของโรงเรียน ก็มาร่วมงานด้วย ท่านอธิการชมเชยเอราวัตว่าเป็นนักดนตรีที่เล่นได้เก่ง และเป็นนักเรียนที่เรียนดี พ่อของเอราวัตกลับพูดจาตูดูกูกูชยของคนที่ท่านอธิการชมเชยนั้นสงสัยจะไม่จริง ให้ดูการแสดงของวงโยชวาทศที่ซ้อมไม่เป็นทำในงานที่ศาลากลางจังหวัดเป็นตัวอย่าง ท่านรัฐมนตรีเองรู้สึกอายนินทาที่เป็นพ่อของเอราวัต เมื่อเอราวัตได้ฟังก็เกิดความน้อยใจ ริ่งหนีออกจากวงไป มาสเตอร์เรวัตตามไปบอกกับเอราวัตว่า ไม่ต้องเล่นก็ได้ ไม่เป็นไร ไม่ต้องเล่นกันทั้งวงนั่นแหละ ไม่เห็นจะแปลกอะไร สุดท้ายเอราวัตได้คิดจึงกลับเข้าไปในวงและตั้งใจบรรเลงเต็มที่เพื่อลบคำสบประมาทของพ่อ ในที่สุดวงโยชวาทศก็ประสบความสำเร็จ เป็นที่ชื่นชมของทุกคนที่มีร่วมงาน

ในงานคืนสู่เหย้า ซึ่งเวียนมาบรรจบอีกครั้ง นักดนตรีของวงโยชวาทศรุ่นเดียวกับเอราวัตกลับมาคืนสู่เหย้า ได้พบกับมาสเตอร์เรวัตอีกครั้ง มาสเตอร์เรวัตสอบถามความก้าวหน้าในงานอาชีพและชีวิตส่วนตัวของลูกศิษย์ทุกคน เมื่อได้ทราบถึงความเจริญก้าวหน้าของลูกศิษย์ มาสเตอร์เรวัตก็ปลื้มใจ แม้ว่าจะไม่มีลูกศิษย์คนใดยึดดนตรีเป็นอาชีพเลยก็ตาม แล้วมาสเตอร์เรวัตก็ชวนทุกคนไปร่วมงาน

วิเคราะห์ภาพรวมของครูจากเรื่องย่อภาพยนตร์

การวิเคราะห์ภาพรวมของครูจากภาพยนตร์ที่คัดสรรนี้ พบว่ามีตัวละครครูในภาพยนตร์ ทั้ง 5 เรื่อง รวมทั้งสิ้น 19 ตัวละคร เป็นตัวละครเอกของเรื่องจำนวน 5 ตัวละคร และเป็นตัวละครประกอบเรื่องอีกจำนวน 14 ตัวละคร โดยแบ่งเป็นตัวละครครูผู้ชายจำนวน 10 ตัวละคร และตัวละครครูผู้หญิงจำนวน 9 ตัวละคร ดังนี้

ตารางที่ 1 : ตารางแสดงลักษณะตัวละครเอก-ประกอบและแสดงเพศของตัวละครครู

ภาพยนตร์เรื่อง	ตัวละครครู			
	ตัวเอก	เพศ	ตัวประกอบ	เพศ
แบบว่าโลกมีน้ำเต้าหู้ และครูระเบียบ	ครูระเบียบ	ญ	ครูผู้ชาย-สอนวิชาภาษาไทย	ช
			ครูผู้ชาย-ผู้อำนวยการ	ช
น้ำเต้าหู้กับครูระเบียบ 2	ครูระเบียบ	ญ	ครูไปยาล	ช
ครูไหวใจร้าย	ครูไหว	ญ	ครูอ่วม	ช
			ครูใหญ่	ช
ม.6/2 ห้องครูวารี	อาจารย์วารี	ญ	อาจารย์ปรานี	ญ
			อาจารย์ผู้หญิง-อบรมหน้าแถว	ญ
			อาจารย์ผู้หญิง-สอนความตั้งใจ	ญ
			อาจารย์ผู้ชาย-ผู้อำนวยการ	ช
			อาจารย์ผู้ชาย-ติดตามผู้อำนวยการ	ช
อนึ่ง คิดถึงพอสั่งเขป รุ่น 2	มาสเตอร์เรวัตติ	ช	มาสเตอร์จวบ	ช
			อธิการ	ช
			อาจารย์เครือ	ญ
			อาจารย์ลาวัณย์	ญ

ภาพรวมของครูที่เป็นตัวละครเอกของเรื่องที่ปรากฏในภาพยนตร์ทุกเรื่องที่ศึกษานี้ เป็นภาพของครูที่มีจิตใจดี มีความปรารถนาดีต่อนักเรียน ต้องการให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในแนวทางที่เหมาะสม เพื่อจะได้ประสบความสำเร็จในการศึกษาและในการทำกิจกรรม อันเป็นประโยชน์ กล่าวคือเป็นภาพของครูที่มีความเป็น Protagonist อยู่ในใจ แต่พฤติกรรมของครูที่แสดงออกมานั้นแตกต่างกันไป โดยพบว่าภาพยนตร์ 3 ใน 5 เรื่องที่ศึกษาคือ “แบบว่าโลกมีน้ำเต้าหู้และครูระเบียบ”, “น้ำเต้าหู้กับครูระเบียบ 2” และ “ครูไหวใจร้าย” นั้น ภาพของครูตัวเอกของเรื่องจะเป็นภาพของครูที่ดี มีความเข้มงวดกวดขันกับนักเรียนเป็นอย่างมาก และมีวิธีการลงโทษนักเรียนที่กระทำผิดอย่างรุนแรง คือเป็นภาพของครูที่แสดงพฤติกรรมแบบ Antagonist กับนักเรียนตั้งแต่เริ่มเรื่อง และ ใน 3 เรื่องที่กล่าวมานี้ มีอยู่ 2 เรื่องคือ “แบบว่าโลกมีน้ำเต้าหู้และครูระเบียบ” และ “น้ำเต้าหู้กับครูระเบียบ 2” ที่ตัวละคร

ครูคือครูระเบียบนั้นมีลักษณะที่พลิกผันเปลี่ยนแปลงท่าทีจากที่แสดงพฤติกรรมเป็น Antagonist ในตอนเริ่มเรื่อง มาเป็น Protagonist ในตอนท้ายๆ เรื่อง อันเนื่องมาจากสถานการณ์วิกฤติ หรือพฤติกรรมของนักเรียนที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ส่วนในเรื่อง “ครูไหวใจร้าย” นั้น ภาพของครูตัวเอกของเรื่องคือครูไหว่นั้น ไม่ว่าจะเป็นคนที่อยู่ในวัยสาวหรือวัยชราก็ตาม ก็ยังคงภาพของครูที่ดู มีความเข้มงวดกวดขันกับนักเรียนเป็นอย่างมาก และมีวิธีการลงโทษนักเรียนที่กระทำคามผิดอย่างรุนแรง คือเป็นพฤติกรรมแบบ Antagonist อย่างเสมอต้นเสมอปลาย จะมีการสอดแทรกความเป็นครูใจดีอยู่บ้าง เช่นเมื่อนักเรียนหญิงคนหนึ่งถูกเพื่อนขโมยเงินไป ครูไหวเป็นผู้ชดใช้เงินให้แทนเพราะเห็นว่าถ้าครูไหวไม่ชดใช้เงินให้แทน นักเรียนหญิงคนนั้นก็คงไม่มีเงินสำหรับซื้ออาหารหรือขนมรับประทาน และอีกครั้งที่นักเรียนหญิงอีกคนหนึ่งเอาเงินที่พี่ชายเล่นการพนันได้และส่งมาให้มาอวดครูไหว ครูไหวบอกให้นักเรียนคนนั้นส่งเงินคืนไป เพราะเป็นเงินสกปรก ไม่สมควรจะรับไว้ แต่นักเรียนคนนั้นบอกว่าเธอต้องการเงินไปซื้อหนังสือที่อยากได้มานานแล้ว ครูไหวจึงยอมจ่ายเงินให้นักเรียนคนนั้นเพื่อจะได้ไปซื้อหนังสือตามที่ต้องการ ภาพเหล่านี้ถึงแม้ว่าจะแสดงความเป็น Protagonist ของครูไหวออกมาได้บ้าง แต่ก็น้อยมากโดยเฉพาะเมื่อเทียบกับครูระเบียบในภาพยนตร์สองเรื่องแรก เพราะครูไหวมีลักษณะของการวางมาดอยู่ตลอดเวลา ไม่ยิ้มแย้มแจ่มใสกับนักเรียนเลย

ส่วนภาพยนตร์อีก 2 เรื่องที่ศึกษา คือ “ม.6/2 ห้องครูวารี” และ “อึ้ง คิดถึงพอสังเขป รุ่น 2” นั้น พบว่าภาพของครูตัวเอกของเรื่องเป็นครูที่มีความเป็นกันเองกับนักเรียนค่อนข้างมาก โดยสังเกตได้จากท่าทีและการใช้คำพูดของครูที่แสดงความไม่ถือตัวกับนักเรียนจนเกินไป เช่นมาสเตอร์เรวัตินาภาพยนตร์เรื่อง “อึ้ง คิดถึงพอสังเขป รุ่น 2” ใช้ภาษาในการพูดกับนักเรียนที่แสดงความเป็นกันเอง ตอนที่ถามนักเรียนว่าใครจะเลือกเล่นเครื่องดนตรีอะไร มาสเตอร์เรวัตินาถามว่า “พวกนายใครอยากเล่นดนตรีอะไรบ้าง” เป็นต้น แต่ภาพของอาจารย์วารีในภาพยนตร์เรื่อง “ม.6/2 ห้องครูวารี” นั้นค่อนข้างเป็น Flat Character กว่าภาพของมาสเตอร์เรวัตินาในภาพยนตร์เรื่อง “อึ้ง คิดถึงพอสังเขป รุ่น 2” เพราะจุดเน้นของภาพยนตร์เรื่อง “ม.6/2 ห้องครูวารี” นั้นออกจะเน้นไปทางตัวละครที่เป็นนักเรียนมากกว่า และตัวอาจารย์วารีเองนั้นก็เพียงอาจารย์ฝึกสอน ยังไม่ได้เป็นครูหรืออาจารย์เต็มตัว ภาพของอาจารย์วารีออกไปในทางเป็นที่ปรึกษา ให้คำแนะนำแก่นักเรียนในการแก้ปัญหาเท่านั้น และเป็นภาพครูที่แสนดีตั้งแต่ต้นเรื่องจนจบ คือเป็นภาพของครูที่แสดงพฤติกรรมเป็น Protagonist ตลอดเรื่อง ส่วนภาพของมาสเตอร์เรวัตินานั้นยังมีความเป็น Round Character มากกว่าภาพของอาจารย์วารี เพราะยังมีความเปลี่ยนแปลงบทบาทและท่าทีต่อนักเรียนอย่างหลากหลาย เช่นตอนแรกก็แสดงความเป็นกันเองกับนักเรียน ในตอนที่นักเรียนกระทำความผิดก็แสดงบทบาทเป็นครูที่ดู มีการลงโทษนักเรียน เมื่อนักเรียนล้มเหลวก็ให้กำลังใจอย่างเต็มที่ เมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมต่อต้านครูที่รุนแรงมาก ก็เกิดอาการเหนียวหน่ายท้อแท้ ล้มเลิกความตั้งใจของคน และเมื่อนักเรียนมีพฤติกรรมกลับใจ ก็เกิดมานะในการทำงานต่อไป เรียกได้ว่ามาสเตอร์เรวัตินาแสดงพฤติกรรมที่เป็นทั้งแบบ Antagonist และ Protagonist ตามสถานการณ์โดยตลอดเรื่อง

ภาพรวมของครูที่เป็นตัวละครประกอบในภาพยนตร์ที่ศึกษาทั้ง 5 เรื่องนั้น พบว่าทุกเรื่องมีครูตัวประกอบที่แสดงลักษณะของครูตลก และจากจำนวนตัวละครครูที่เป็นตัวละครประกอบจำนวนทั้งสิ้น 14 ตัวละครนั้น มากกว่าครึ่งหนึ่งที่เป็นครูตลก

จากภาพยนตร์เรื่อง “แบบว่าโลกนี้มีน้ำเต้าหู้และครูระเบียบ” มีครูตัวประกอบอยู่ 2 ตัวละคร ซึ่งแสดงลักษณะของครูตลกทั้ง 2 ตัวละครด้วย ได้แก่ ครูผู้ชายที่สอนวิชาภาษาไทย เป็นครูที่แสดงภาพตลกด้วยการแสดงความเป็นผู้มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ หรือ “กะเทย” มีการแสดงลักษณะท่าทางกระตุงกระตึ่ง การพูดก็ใช้ถ้อยคำ ลีลาและน้ำเสียงแสดงความเป็น “กะเทย” อย่างชัดเจน และยังแสดงความเป็นผู้มีอารมณ์ไม่มั่นคง ไม่มีความหนักแน่น เมื่อถูกนักเรียนล้อเลียน หรือตั้งคำถามในลักษณะจوابจ้วงล่วงเกินก็ไม่สามารถระงับอารมณ์ไว้ได้ ทำให้เป็นที่ตลกขบขันแก่นักเรียนในฉาก และแก่ผู้ชมภาพยนตร์ด้วย ตัวละครครูตลกอีกตัวละครหนึ่งก็คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน ซึ่งถึงแม้ว่าโดยตำแหน่งทางการบริหาร ตัวละครครูตัวนี้จะเป็นตัวละครที่มีอำนาจสูงที่สุดในเรื่อง แต่โดยลักษณะการแต่งกายที่เป็นแบบแฟนซี ทั้งรูปแบบเสื้อผ้าที่แปลกประหลาด ผิดจากที่บุคคลปกติธรรมดาสามัญ ลีลาของเสื้อผ้าที่ดูคาดตา และตัดกันอย่างรุนแรง รวมไปถึงลีลาท่าทางการแสดงออกที่จัดว่าเป็น Over Acting และเป็น Drama อย่างมาก ก็เป็นการเสริมลักษณะตลกให้กับตัวละครครูตัวนี้ให้เห็นได้ชัด

ส่วนในภาคต่อคือ ภาพยนตร์เรื่อง “น้ำเต้าหู้กับครูระเบียบ 2” นั้น ครูไปบาลก็ไม่จัดว่าเป็นตัวละครตลกอย่างตรงมากนัก เพราะตัวละครตัวนี้มีบุคลิกลักษณะเป็นคนเรียบร้อยมาก คิดจะซื่อาย ความตลกที่พอจะมีอยู่ที่ตัวละครตัวนี้บ้างก็อยู่ที่ความซื่อาย ความเคอะเขิน และความที่เป็นตัวผลักดันให้ครูระเบียบซึ่งเป็นตัวละครเอกของเรื่องแสดงท่าทางตลกมากยิ่งขึ้น เช่นในตอนที่ครูไปบาลจับมือครูระเบียบโดยบังเอิญ และเมื่อครูไปบาลเดินออกจากห้องครูระเบียบไปแล้ว ครูระเบียบก็แสดงอาการสะท้านทวิว ซึ่งเป็นภาพที่ตลกออกมา

ในภาพยนตร์เรื่อง “ครูไหวใจร้าย” ตัวละครครูที่เป็นตัวประกอบมีอยู่ 2 ตัวละคร ครูอ่วม เป็นตัวละครที่ตลกและอารมณ์ดีตลอดเรื่อง ลักษณะการพูดไปกลัวหัวเราะไป และมักเป็นภาพตลกที่เกิดจากความบกพร่องหรือความไม่ดิชของครูอ่วมเอง เช่นเกิดจากความเมา หรือความตะกละ เช่นตอนที่ขอชิมข้าวหมู(เศษอาหารผสมกับน้ำล้างจาน)จากนักเรียนโดยคิดว่าเป็นซุ๊ป แล้วไปอาเจียนที่หลัง เป็นต้น ส่วนครูใหญ่ก็เป็นตัวละครครูอีกตัวที่แสดงภาพตลกโดยอาศัยรูปแบบของคนที่เจ้าชู้ กุ่มกุ่ม แต่พลาดหวัง และแสดงภาพตลกด้วยลักษณะคล้ายๆ ตลกเจ็บตัว คือนั่งพลาดเก้าอี้ หงายหลังลงไป แล้วลุกขึ้นมาต่ำเจ็บๆ เป็นต้น

ในภาพยนตร์เรื่อง “ม.6/2 ห้องครูวารี” มีตัวละครครูตัวประกอบที่แสดงลักษณะครูตลกอยู่ หลายตัวละคร คือ ครูผู้หญิงที่อบรมนักเรียนหน้าแถว ซึ่งถึงแม้ว่าจะแต่งกายได้เรียบร้อยเหมาะสมกับการเป็นครูอย่างมาก คือสวมเสื้อสีขาวและสวมโปรงสีน้ำเงิน-กรมท่า แต่

ลักษณะการพูดอบรมนั้นเป็นลักษณะที่พูดชัดเจนและเน้นน้ำหนักทุกถ้อยคำ นอกจากนั้นยังพูดในลักษณะยกย่องตัวเองให้เป็นที่ขบขันของนักเรียนอีกด้วย ส่วนการแสดงออกทางสีหน้าท่าทางก็เป็นการแสดงออกที่จัดว่าเป็น Over Acting เช่น เลิกคิ้วสูง ทำตาโต พร้อมกับเม้มริมฝีปากแน่น เป็นต้น ตัวละครครูตลกต่อมาก็คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน ซึ่งแสดงภาพครูตลกแบบมีมามาก เช่นตอนที่ควิตีโอ ก็มีการพูดในลักษณะพูดเล่น มีการพูดอวยพรผลเป็นที่เกิดจากการยกพวกตีกันในตอนที่เป็นวัยรุ่น การทำท่ารำมวยจีน หรือแม้แต่คอนกกล่าวอบรมหน้าเสาธงก็มีการใช้ถ้อยคำที่แสดงถึงความเป็นคนอารมณ์ดี ตลก สนุกสนานออกมาอย่างเห็นได้ชัด นอกจากนี้ก็มีตัวละครครูตัวประกอบที่แสดงภาพตลกแบบรองๆ ลงไปอีก 2 ตัวละคร คือตัวละครครูผู้ชายที่คอยติดตามผู้อำนวยการอยู่ตลอดเวลา แสดงภาพครูตลกด้วยลักษณะท่าทางที่เงอะงะๆ ไม่มีความมั่นใจในตนเอง ตามผู้อำนวยการอยู่ตลอดเวลา เหมือนว่าเป็นการเสียดสี (satire) อย่างเบาๆ ถึงครูจริงๆ ในสังคมประเภทที่วันๆ ไม่ค่อยสนใจงานสอนหนังสือให้นักเรียนเท่าไร เอาแต่คอยติดตามผู้หลักผู้ใหญ่ เพื่อจะประจบประแจง หรือที่เรียกกันว่า “เลีย” ให้ตัวเองได้ดี ส่วนตัวละครครูตลกอีกตัวหนึ่งก็คือ ครูผู้หญิงที่สอนเรื่องความตั้งใจ ความดลกของครูคนนี้ไม่ได้อยู่ที่การแสดงท่าทาง แต่อยู่ที่การสอน ซึ่งในขณะที่นักเรียนกำลังตื่นเต้นหรือมีจุดสนใจอยู่ที่เรื่องอื่น แทนที่ครูจะใช้กลวิธีการเพื่อเรียกความสนใจกลับมาสู่บทเรียน ครูผู้นี้ก็กลับไม่สนใจใจคืออะไร ตั้งหน้าตั้งตาสอนบทเรียนเรื่องความตั้งใจต่อไป ทั้งๆ ที่ไม่มีใครตั้งใจเรียนเลย การที่กำหนดให้ครูผู้สอนเรื่องความตั้งใจ ในขณะที่ไม่มีนักเรียนคนไหนตั้งใจเรียน ก็ดูเหมือนกับเป็นการเสียดสี (satire) เช่นเดียวกัน ความตลกที่เกิดขึ้นก็เกิดจากจุดที่เสียดสี (satire) ตรงนี้นั่นเอง

และจากภาพยนตร์เรื่อง “อนึ่ง คิดถึงพอสังเขป รุ่น 2” ตัวละครครูที่แสดงภาพครูตลกคือ ท่านอธิการ ซึ่งเป็นครูแก่ที่อารมณ์ดี เริ่มตั้งแต่ภาพที่ท่านอธิการเตะฟุตบอลจนรองเท้าหลุด ไปจนถึงการลงโทษที่เค็มไปด้วยลูกเล่น เมื่อนักเรียนขอให้ใช้วิธีการแบบลูกผู้ชายตัดสิน ซึ่งหมายถึงการชกมวย ท่านอธิการก็มีลูกเล่นให้นักเรียนจับฉลากเลือกฝ่ายว่าฝ่ายไหนจะเป็นฝ่ายแดง ฝ่ายไหนจะเป็นฝ่ายน้ำเงิน เมื่อจับฉลากเสร็จก็ปรากฏว่า สีที่เลือกจับฉลากนั้น กลายเป็นสีของไม้เรียวที่จะใช้ฟาดก้นนักเรียนไป นอกจากนี้มาสเตอร์จวบก็เป็นตัวละครครูที่แสดงภาพตลกแบบร้ายออกมาพอสมควร กล่าวคือ มาสเตอร์จวบเป็นอาจารย์ฝ่ายปกครองที่ดุ และมีวิธีการลงโทษที่รุนแรง แต่ลักษณะของมาสเตอร์จวบก็แฝงความเป็นคนขี้อ่อนอยู่บ้าง เช่นตอนที่พิพากษาโทษของคุณ มาสเตอร์จวบบอกว่า “สำหรับผู้ที่ให้ความร่วมมือโดยอ้างว่าถูกบังคับ ถือว่าน่าเห็นใจมาก เพราะเป็นนักเรียนรุ่นเล็ก” ทำให้คุณยิ้มออกมาได้ เพราะเข้าใจว่าตนเองคงจะพ้นโทษ แต่พอได้ฟังข้อความต่อไป คุณก็ถึงกับอึ้งหุบยิ้มแทบไม่ทัน เพราะข้อความต่อไปนั้น มาสเตอร์จวบบอกว่า “ลดครึ่ง 50” (หมายถึงให้สก็อตซัมพ์ 50 ครั้ง) นอกจากนี้ ก็ยังมีตัวละครครูผู้หญิงอีกตัวละครหนึ่งคือ อาจารย์เครือ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่มีท่าทางแกร่งๆ หัวๆ คล้ายผู้ชาย ได้แสดงภาพตลกตามสถานการณ์ ไม่ได้ตลกจากภายในบุคลิกภาพของครูจริงๆ คือ ขณะที่กำลังคุมวงโยธาภิวัตน์ซ้อมบรรเลงอยู่นั้น ก็มีแมงมุมตัวหนึ่งร่วงลงในสื่อ

ด้านหลังของอาจารย์เครือ ทำให้อาจารย์เครือเกิดอาการจึกกะจี๋ ชยุกขยิกด้วยลักษณะตลกๆ

นอกจากนี้ภาพของครูที่เป็นตัวละครประกอบในภาพยนตร์ทั้ง 5 เรื่องก็พบว่ามีอยู่ 2 เรื่องที่มีครูตัวประกอบที่แสดงบทบาทลักษณะของนางเอก คือเป็นครูที่แสนดี มีจิตใจดีงาม ให้ความช่วยเหลือนักเรียนเป็นอย่างดี นั่นก็คือ อาจารย์ปรานีจากภาพยนตร์เรื่อง “ม.6/2 ห้องคุณวารี” และอาจารย์ลาวัณย์จากภาพยนตร์เรื่อง “อนึ่ง คิดถึงพ่อสังเขป รุ่น 2” อาจารย์ปรานีนั้นแสดงภาพความเป็นครูที่มีความเป็นกันเองกับนักเรียนมาตั้งแต่ต้นเรื่อง เมื่อนักเรียนประสบปัญหา อาจารย์ปรานีก็ช่วยคิดแก้ไขหาทางออกที่เหมาะสมให้ แสดงความเป็น Protagonist กับนักเรียนมาตลอด ส่วนอาจารย์ลาวัณย์ก็เช่นเดียวกัน ในการฝึกซ้อมวงโยธวาทิตหญิงก็จะเห็นว่าอาจารย์ลาวัณย์ให้กำลังใจกับนักเรียนด้วยการใช้น้ำเสียงอ่อนโยนและคำพูดที่สุภาพโดยตลอด และเมื่อนักเรียนของมาสเตอร์เรวัตประสบอุบัติเหตุ อาจารย์ลาวัณย์ก็ให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ด้วยความมีน้ำใจ ซึ่งก็เป็นการแสดงพฤติกรรมที่เป็น Protagonist กับนักเรียนมาโดยตลอดเช่นเดียวกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย